

РЕШЕНИЕ № 3422

гр. София, 02.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен Съд София - град, I отделение, 19 състав, в публично заседание, на двадесет и седми октомври две хиляди и десета година, в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при секретаря **Антония Славова**, като разгледа докладваното от **съдия Руков** административно дело № 6501 по описа на съда за 2010 г., за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40, ал. 1 и следващите от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/, във връзка с чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Сдружение с нестопанска цел „ВВФ-Световен фонд за дивата природа, Дунавско-Карпатска Програма България” с адрес: гр. София, ул. „Княз Борис I” № 71, ет. 2, ап. 2 срещу Решение № 26-00-6652/20.10.2008 г. на Директора на Регионалната инспекция за опазване на околната среда /РИОСВ/ - гр. София.

В жалбата, от съда се иска оспорения отказ да бъде отменен, а делото да се върне като преписка на компетентния административен орган за ново произнасяне по направеното заявление. Посочва се, че техническото задание за изработване на ПУП за построяване на ски-писти в района на Алеко на Витоша, като част от бъдещ инвестиционен проект представлява обществена информация по смисъла на Закона за опазване на околната среда. В проведеното по делото открито заседание, оспорващият не изпраща представител.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Регионалната инспекция за опазване на околната среда /РИОСВ/ - гр. София не се явява, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

СГП не изпраща представител.

Административен Съд София - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 06.10.2008 г. Сдружение с нестопанска цел „ВВФ-Световен фонд за дивата природа, Дунавско-Карпатска Програма България” е подало заявление до РИОСВ за достъп до информация вх. № 26-00-6652, с което поискало на основание чл.17 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ да бъде предоставено копие от задание за ПУП за Ски и туристическа зона „Алеко”, депозирано от „Витоша Ски” АД по реда на ЗУТ.

На 20.10.2008 г., с писмо изх. № 26-00-6652, Директорът на РИОСВ - гр. София е уведомил оспорващия, че исканата информация от нея не попада в обхвата на чл. 19, т. 1 до т. 6 от ЗООС. Посочено се също, че ЗДОИ се прилага само ако в специален закон не е предвиден друг ред. Според административния орган заданието за ПУП за Ски и туристическа зона „Алеко” е част от административна процедура, а не е окончателен акт.

Административен Съд София - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: В оспореното писмо не е посочено, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва отказа за предоставяне на обществена информация, поради което следва да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 140, ал. 1 от АПК, т.е. подадената на 10.11.2008 г. /вх. № 26-00-6652/ жалба е в двумесечния преклузивен срок по чл. 140, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Правото на всеки български гражданин да търси информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България. То е предоставено на всички, като ограничаването му се извършва само в случаи, когато информацията представлява държавна или друга защитена от закона тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ, или се засягат чужди права - ал. 2 на чл. 41 от Конституцията.

Това конституционно защитено право на всеки да търси и получава информация е регламентирано и в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която "всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация". В чл. 7, ал. 1 от закона са визирани хипотезите, в които достъпът до обществена информация може да бъде ограничен и това ще се извърши в случаи, когато тя представлява държавна или друга защитена от закона тайна в случаите, предвидени със закон.

В чл. 55 от Конституцията на РБ е регламентирано основното право на гражданите на благоприятна и здравословна околна среда. Това основно конституционно право е в пряка връзка с правото на гражданите да бъдат информирани. Наред с това, в чл. 17 от ЗООС е посочено, че всеки има право на достъп до наличната информация за околната среда, без да е необходимо да доказва конкретен интерес. Тази разпоредба е в съответствие с нормите на Конвенцията до достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, ратифицирана със закон, приет от 39-то Народно събрание, в сила от 16.03.2004 г. В чл. 3, т. 9 от Конвенцията изрично е предвидено, че обществеността следва да има право на достъп до информация, възможност да участва при вземането на решения и достъп до правосъдие по въпроси за околната среда без дискриминация въз основа на гражданство, националност или местожителство, а в случай на юридически лица, без дискриминация въз основа на мястото, където са регистрирани, или действителното място на упражняване на дейност. Легално определение на понятието "Информация за околната среда" е дадено в разпоредбата на чл. 19 от ЗООС, според която „информация за околната среда“, представлява не само информация за компонентите и факторите, които влияят и

определят състоянието на околната среда, но и информация за широк кръг от дейности и обстоятелства, свързани с човешкото здраве и безопасност, условията за живот на хората и др., доколкото те са или могат да бъдат засегнати от състоянието на елементите на околната среда. В чл. 102 от ЗООС е регламентиран принципът на публичност на данните, касаещи процедурата по оценката за въздействие върху околната среда /ОВОС/, включително за общественото обсъждане, правото на достъп на гражданите и организациите до информацията, свързана с решенията, засягащи околната среда. Това право на гражданите може да бъде ограничавано само в случаите на чл. 20, ал. 1, т. 1 - 6 ЗООС.

В разглеждания случай, Директорът на Столична РИОСВ е отказал достъп до информация на Сдружение с нестопанска цел „ВВФ-Световен фонд за дивата природа, Дунавско-Карпатска Програма България”, отнасяща се до заданието за ПУП на Ски и туристическа зона „Алеко”. Административният орган е приел, че заданието няма самостоятелен характер и е част от административна процедура. Според настоящия състав на съда, административният орган не се е съобразил, с целта на закона, пренебрегвайки спецификата на обществените отношения, регулирани от ЗООС, в частта, касаещи достъпа до обществена информация. Както беше посочено по-горе Конституцията и ЗООС гарантират максимален достъп до обществена информация на гражданите и организациите, като случаите, ограничавачи това право са максимално ограничени. Това е така, защото членовете на гражданското общество следва да са максимално информирани за всякакви инвестиционни намерения, които в една или друга степен засягат или биха могли да засегнат околната среда и да нарушат правото им на здравословни и благоприятни условия на живот. Според чл. 125, ал. 1 от ЗУТ, проектите за устройствените планове се изработват въз основа на задание, включващо при необходимост опорен план, както и на допълнителна информация, свързана с устройството на съответната територия, осигурена от общините, Агенцията по геодезия, картография и кадастър, централните и териториалните администрации и дружества, които изработват специализирани карти, регистри и информационни системи. Заданието, съставено от възложителя, обосновава необходимостта от изработването на плана и съдържа изисквания относно териториалния му обхват, сроковете и етапите за изработване. Заданието се придружава от необходимата информация за съществуващото положение и за действащите за съответната територия устройствени схеми и планове, а самият опорен план, който е неразделна част от заданието, се изработва в мащаба на съответния устройствен план и съдържа основни кадастрални и специализирани данни за територията. Съгласно чл. 125, ал. 6 от ЗУТ, заданието задължително се внася в Министерството на околната среда и водите или в съответната Регионална инспекция по околната среда и водите за преценяване на необходимостта от екологична оценка. Тълкуването на тази разпоредба налага извода, че заданието съдържа определени технически данни, които ще се включат в бъдещия Подробен устройствен план. Същият, при своята реализация би могъл да засегне околната среда.

По изложените съображения, съдът намира, че постановеният отказ е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, но в противоречие с материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменен, а делото да се върне като преписка на административния орган за издаване на решение, чрез което да се предостави исканата информация.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че оспорващият не е поискал такива, на същият не следва да се присъждат разноси.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, чл. 173, ал. 2, пр. 2 и чл. 174 от АПК, **Административен Съд София - град, I отделение, 19 състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Сдружение с нестопанска цел „ВВФ-Световен фонд за дивата природа, Дунавско-Карпатска Програма България” с адрес: гр. София, ул. „Княз Борис I” № 71, ет. 2, ап. 2 отказ на Директора на Регионалната инспекция за опазване на околната среда - гр. София, обективиран в писмо изх. № № 26-00-6652/20.10.2008 г., с което е отказан достъп до обществена информация.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на Директора на Регионалната инспекция за опазване на околната среда - гр. София за произнасяне по заявление вх. № 26-00-6651/07.10.2008 г. на Сдружение с нестопанска цел „ВВФ-Световен фонд за дивата природа, Дунавско-Карпатска Програма България”, при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОПРЕДЕЛЯ 10 ДНЕВЕН СРОК за произнасяне.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Административен Съдия: